

Αντί προλόγου

Ε προβληματίστην πάρα πολύ, εάν έπρεπε να προβώ ή όχι εις την συγγραφήν του παρόντος βιβλίου και εις την εξιστόρησιν των εν αυτό περιεχομένων γεγονότων.

Ο προβληματισμός μου οφείλεται εις το ότι η εξιστόρησις γεγονότων αναφερομένων εις την πρωτοφανή ταλαιπωρίαν ενός τακτικού καθηγητού του Πανεπιστημίου με διαστρέβλωσιν της αληθείας, με αλλοιώσιν και παραποίησην των γεγονότων και στοιχείων και με καταπάτησιν πάσης εννοίας δικαίου προκειμένου να τον απομακρύνουν από την έδραν του, δια να καταληφθή αύτη υπό ετέρου ενδιαφερομένου δι'αυτήν, ουδόλως συγκινούν σήμερον ή κινούν το ενδιαφέρον της πολιτείας και της κοινωνίας.

Θα διερωτηθή λοιπόν ο αναγνώστης του βιβλίου τούτου, δια ποίον λόγον απεφάσισα την δημοσίευσίν του, 25 ολόκληρα έτη, αφ'ότου διεδραματίσθησαν τα εις αυτό περιεχόμενα γεγονότα.

Δεν το έπραξα ούτε δια να γίνη αναγνώρισις της αδικίας που μου έκαναν, ούτε δια ν'αποδοθή δικαιοσύνη, ούτε δια να γίνη κατά κάποιον τρόπον αποκατάστασις μου.

Τούτο άλλωστε δεν συνηθίζεται μετά πάροδο 25 ετών. Άγω ήδη το 79^ο έτος της ηλικίας μου. Διαβιώ βεβαίως με τις δυσάρεστες αναμνήσεις της εποχής εκείνης, φιλοσοφώ όμως την ζωήν. Είμαι πλέον υπεράνω παθών, κατανοώ τις ανθρώπινες αδυναμίες και τις σκοπιμότητες της εποχής εκείνης, διό και νομίζω, ότι κρίνω τα γεγονότα αφ' υψηλού και με αρκετήν αντικειμενικότητα.

Το έπραξα κατ' απαίτησιν της οικογένειάς μου και κατόπιν επιμόνου προτροπής των φίλων μου, των συνεργατών μου και εκείνων εκ των μαθητών μου μετά των οποίων εξακολουθώ να ευρίσκομαι εις επαφήν. Είμαι βέβαιος, ότι οι ανωτέρω θα συνεγερθούν, όταν θα πληροφορηθούν τις λεπτομέρειες της περιπετείας μου, τις οποίες άλλωστε δεν είναι δυνατόν και να γνωρίζουν.

Προέβην όμως εις την δημοσίευσιν των γεγονότων και δι' ένα άλλον – ουσιώδη κατ' εμέ – λόγον. Ο λόγος είναι οι σημερινοί φοιτηταί. Γνωρίζω πολύ καλά την νοοτροπίαν και τα ιδανικά των φοιτητών. Με συνέδεε μαζί τους καθ' όλα τα χρόνια της σταδιοδρομίας μου εις το Πανεπιστήμιον μία ιδιαίτερα σχέση και κατανόησις, πάντοτε δε τους περιέβαλα με στοργήν και αγάπην. Αυτό το εγνώριζαν, το γνωρίζουν δε και το ομολογούν ακόμη και σήμερα.

Θέλω να πιστεύω, ότι οι σημερινοί φοιτηταί, οι οποίοι έχουν κρίσιν και διαπνέονται από ιδανικά, που θα διαβάσουν το περιεχόμενον του βιβλίου τούτου, θα προβληματισθούν, θα αντιληφθούν πού είναι δυνατόν να οδηγήσουν η διαστρέβλωσις των γεγονότων και ο διωγμός ενός καθηγητού, προκειμένου να κενωθεί η θέσις του, δια να καταληφθή αυτή από τον εκάστοτε ενδιαφερόμενον και πού

είναι δυνατόν να οδηγήσει η κατά περίπτωση και εποχινή σκοπιμότητα.

Εύχομαι να μην επαναληφθούν εις το μέλλον τοιαύτα γεγονότα. Εύχομαι επίσης οι φοιτηταί του μέλλοντος να είναι σκεπτικισταί, απηλλαγμένοι κομματικών επιρροών και να μην αποδέχονται άνευ κριτικής και ελέγχου, όσα τα διάφορα κόμματα τους παρουσιάζουν κατά καιρούς ως ιδεολογικήν ή πολιτικήν σκοπιμότητα.

Το βιβλίον τούτο αναφέρεται εις τον διωγμόν που υπέστη ο τακτικός καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Βασίλειος Αγγελόπουλος. Διωγμόν που εστηρίχθη στην αλλοίωσιν στοιχείων, αποσιώπησιν μαρτυρικών καταθέσεων, παραποίησιν γεγονότων και καταπάτησιν των αρχών του δικαίου. **Θα εκπλαγή** ο αναγνώστης, όταν θα πληροφορηθή πώς δύο διαφορετικά πειθαρχικά συμβούλια δια το αυτό πρόσωπον, δια το αυτό θέμα και με το αυτό ακριβώς «κατηγορητήριο» εξέδωσαν δύο εκ διαμέτρου αντίθετες αποφάσεις. **Θα αγανακτήσει** ο αναγνώστης, όταν θα διαπιστώσει πως η πολιτεία ηγνόησε πλήρως και δεν εφήρμοσε την επί του θέματος γνωμοδότησιν του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έκρινε ότι η Διοίκησις έδει να προβή εις ανάκλησιν της καταδικαστικής δια τον καθηγητήν ποινής του Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου **επί τη διαπιστώσει συνδρομής παρανομίας**.

Ο γράφων αναφέρει χρονολογικώς τα γεγονότα, παραθέτει κατά σειράν τα επίσημα και αναμφισβήτητα στοιχεία, προβαίνει εις σχολιασμόν επισήμων εγγράφων και αποφάσεων, ως γνώστης των γεγονότων και αφίνει εις την κρίσιν των αναγνωστών την εξαγωγήν των συμπερασμάτων.

Ο συντάκτης του παρόντος, ως εκθέτει εις το κεφάλαιον του βιβλίου «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ» προέβη – πλην των 200 επιστημονικών εργασιών και ανακοινώσεων – εις την συγγραφήν 7 βιβλίων με σύνολον 5100 σελίδων δια τους άλλους, δηλαδή τους ιατρούς και τους φοιτητάς της Ιατρικής. Δικαιούται λοιπόν και εις την συγγραφήν ενός βιβλίου 110 σελίδων δια τον εαυτόν του.

Εις την αρχήν του βιβλίου παρατίθενται ωρισμένα κεφάλαια αναφερόμενα εις το επιστημονικόν έργον, εις την επιστημονικήν δραστηριότητα και εις την εκπαιδευτικήν προσπάθειαν του καθηγητού Β. Αγγελοπούλου, ώστε ο αναγνώστης να έχη πλέον ολοκληρωμένην εικόνα και κριτικήν δυνατότητα των γεγονότων που επηκολούθησαν.

Επιστημονική σταδιοδρομία

Απεφοίτησα του Ζ΄ Γυμνασίου Αρρένων Αθηνών τον Ιούλιον του 1939.

Εισήχθην εις την Ιατρικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατόπιν εισαγωγικών εξετάσεων, τον Οκτώβριον του 1939.

Καθ'όλην την διάρκειαν των πανεπιστημιακών μου σπουδών εφοίτησα δωρεάν ως αριστούχος, δεν επλήρωνα δηλαδή δίδακτρα και άσκηστρα, που ήσαν μία αξιόλογος δια την εποχήν εκείνην δαπάνη, διότι τότε δεν υπήρχεν η δωρεάν παιδεία στα Α.Ε.Ι.

Απεφοίτησα της Ιατρικής Σχολής το 1947, διότι η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών επανειλημμένως παρέμενεν επί μήνας κλειστή λόγω του πολέμου και της κατοχής.

Εξεπλήρωσα τας προς την πατρίδα στρατιωτικάς μου υποχρεώσεις υπηρετήσας εις την πολεμικήν αεροπορίαν συνολικώς επί 48 μήνας (1945-1948).

Έλαβον την ειδικότητα του Παθολόγου την 8/3/50.